

ŘÍJEN 2014

TA NAŠE TŘEBÍČ

PETRA HRBÁČKOVÁ:
„Děti v pohybu“

MARTIN SVOBODA:
„Chce to jen táhnout
za jeden provaz“

FRANTIŠEK MÁCA:
„Třebíčský motocrossový
král Máca, aneb ze
života šilence“

EDITORIAL

Vážení čtenáři, obyvatelé Třebíče,

v našem městě se již definitivně usídlil podzim a jednou z hlavních věcí, která potká naše město a nás všechny, jsou podzimní komunální volby. Z těchto voleb vzejde nové zastupitelstvo města, rada města i samotný starosta. V tomto čísle časopisu TnT není možné se tomuto tématu nevěnovat a to samozřejmě také proto, že samotné TnT se nakonec volebního klání zúčastní.

Všichni zažíváme určitou apatii, co se samotných voleb i politických témat s nimi spjatých, týká. Když to trochu přeženeme, jedna skupina zastává názor, že kdyby volby k něčemu dobrému byly, tak už by byly dávno zrušeny. Druhá skupina se kloní na druhou názorovou stranu, která říká, že lepší model prozatím nebyl vymyšlen, tak ho pojďme dodržovat. My zastáváme ten druhý z názorů a tak to prostě jdeme zkusit a dáváme kůži na trh. To ostatně, zaplať Pán Bůh, může v této době udělat kdokoli z nás.

V samotném vydání TnT Vás opět čekají zajímaví lidé, jejich příběhy a cesty za pracovními úspěchy i volební témata, která jsou dle našeho mínění podstatná. Nemohli jsme také opomenout velké shrnutí 15. ročníku akce MotoWims, či úvahu na téma úrovně fyzické kondice současných dětí a mládeže.

Na těchto stránkách Vás čeká čtení různorodé, věříme, že pro Vás zajímavé, které prezentuje naše názory a pohled na Třebíč zase trochu jinak. Všem našim čtenářům přejeme krásný podzim a spoustu dobré nálad y a za časů syhřavých plískanic.

LyD

Lydie Drlíková
vedoucí redakce TnT

Kandidátní listina

<p>1. Ing. Martin Svoboda, 44 let
ekonom, sportovní manager, pořadatel kulturních, člen hnutí Ta naše Třebíč</p>	<p>15. Ing. Markéta Nováková, 35 let
osobní bankéřka, bez politické příslušnosti</p>
<p>2. Ing. Petra Hrbáčková, 37 let
učitelka, zástupkyně ředitele pro praktické vyučování, sportovní instruktor bez politické příslušnosti</p>	<p>16. Blanka Nohová, 38 let
majitelka masážní školy, bez politické příslušnosti</p>
<p>3. Bc. Pavel Krčál, 39 let
daně a účetnictví, pořadatel kulturních akcí, člen hnutí Ta naše Třebíč</p>	<p>17. Radovan Štol, 49 let
pojišťovací makléř, bez politické příslušnosti</p>
<p>4. Kamil Pokorný, 47 let
sportovní manažer a trenér, bez politické příslušnosti</p>	<p>18. Rostislav Malena, 37 let
provozovatel kavárny, hráč ledního hokeje, bez politické příslušnosti</p>
<p>5. Bc. Jana Horáková, DiS, 29 let
sociální pracovníce, bez politické příslušnosti</p>	<p>19. Kateřina Zálešáková, 21 let
studentka Právnické fakulty Masarykovy University, bez politické příslušnosti</p>
<p>6. MUDr. Petr Kotačka, 39 let
lékař chirurg, bez politické příslušnosti</p>	<p>20. Mgr. Jan Matouš – Malbohan, 44 let
psycholog, bez politické příslušnosti</p>
<p>7. Ing. Michal Vondrák, 36 let
projektant technických zařízení staveb bez politické příslušnosti</p>	<p>21. Tomáš Pikart, 36 let
soukromý podnikatel, sportovní manager, člen hnutí Ta naše Třebíč</p>
<p>8. František Máca, 29 let
závodník freestyle-motocross, péče o sportovce Premium care, bez politické příslušnosti</p>	<p>22. Zdeněk Sedláček, 37 let
provozovatel sportovního zařízení, člen hnutí Ta naše Třebíč</p>
<p>9. Lýdie Drlíková, 30 let
administrativní pracovníce, vedoucí dětského tanečního souboru, členka hnutí Ta naše Třebíč</p>	<p>23. Pavel Švihálek, 49 let
soukromý podnikatel, restaurátor historických motocyklů, bez politické příslušnosti</p>
<p>10. David Dolníček, 35 let
hráč ledního hokeje, živnostník, bez politické příslušnosti</p>	<p>24. Zdeněk Leitner, 27 let
živnostník—automechanik, bez politické příslušnosti</p>
<p>11. Ing. Tomáš Mládek, 39 let
obchodní ředitel, bez politické příslušnosti</p>	<p>25. Petra Zejdová, 29 let
kadeřnice, bez politické příslušnosti</p>
<p>12. JUDr. MgA. Michal Šalomoun Ph.D., 39 let
advokát, dramaturg, scénárista, bez politické příslušnosti</p>	<p>26. Lenka Hlobilová, 32 let
ochránkyně přírody a práv zvířat, aktivistka, bez politické příslušnosti</p>
<p>13. Václav Čeček, 42 let
reklamní grafik, bez politické příslušnosti</p>	<p>27. Eva Vrátná, 37 let
zubní laborantka, bez politické příslušnosti</p>
<p>14. Ing. Petr Vostál, 40 let
stavební projektant, bez politické příslušnosti</p>	

TnT – Politika trochu jinak

„TnT je hnutí, otevřená skupina třebíčských rodáků či lidí dlouhodobě žijících ve městě Třebíči. Cílem této skupiny je srozumitelná politika, aplikovaná prostřednictvím aktivit vyplývajících ať už z jejich pracovní náplně nebo různých kulturních, sportovních a dalších volnočasových aktivit,“ toť citace z informačního panelu hnutí Ta naše Třebíč na facebooku.

Když tento popis hnutí vznikl, ještě zdaleka nebylo jasné, jestli se TnT bude účastnit komunálních voleb v Třebíči. Nyní je podzim, TnT je účastníkem volebního souboje a výše uvedená tvrzení jsou i nadále platná.

TnT nebude ve volbách sázet na laciná a celoplošně užívaná témata typu „Stop hazardu“, „Průhledná výběrová řízení“ či „Konec schodkové rozpočtové politiky“. Ne, že by tato témata nebyla v některých případech na místě, ale ve většině podání jsou spíše důkazem neschopnosti různých politických stran či uskupení najít témata týkající se daného místa. Samozřejmě se pak nabízí otázka, co tato uskupení chtějí dělat po případném zvolení, když nejsou schopná nalézt a uchopit témata už jen pro volební kampaň.

Naše hnutí jde do letošních voleb s tématy, která vyplynula z našich osobních zkušeností, odžitých ve městě Třebíči, takových, ve kterých vidíme problém, hodný řešení, a o kterých si myslíme, že mohou zásadně ovlivnit životy nás samotných, ale především životy našich dětí, v případě, že se rozhodnou svůj budoucí život spojit s naším městem. A to je jedna z věcí, kterou bychom si přáli. Náš volební program, plány či cíle, nebo jak to chcete nazývat, se skládá z pěti základních pilířů.

Prvním obecným tématem je „Férová politika, NE handrkování.“ Jsme pro přímý a rovný přístup ke všem občanům a to bez rozdílu politického přesvědčení. Jsme zásadně proti tzv. pozitivní diskriminaci. A jako všichni, i my jsme otráveni politikou plnou handrkování

a dohadování, prováděnou velkými a celostátními stranami, ale i některými místními uskupeními a politiky, jejichž jediným cílem je na sebe upozornit a přiblížit se k vysněnému korýtku na radnici. To od nás nečekejte, my chceme budovat, ne bourat.

Druhým bodem našeho programu je „Rozvoj sportu a kultury“ a to mimo jiné z důvodu, že v současném světě to jsou oblasti, ke kterým lidé utíkají od všedních problémů. Myslíme si, že jestli si Třebíč i nadále udrží nálepku sportovního a kulturního města, tak bude prostě lepším místem pro žít a snad i pomůže zastavit úbytek obyvatel, ke kterému každoročně dochází.

Dalším našim tématem je „Důraz na zvýšení kvality veřejných zakázek“ a to zejména u dodávek projekčních a stavebních prací. Tento bod jsme důsledně diskutovali s odborníky zabývajícími se tímto oborem. Oblast, ve které odborníci nacházejí problémy, není neprůhlednost výběrových řízení či dosažená cena, ale právě kvalita.

Bod číslo čtyři je „Zachování bezpečnosti ve městě.“ Možná pro někoho moc obecné či těžko uchopitelné téma. Naše obavy se týkají rostoucího napětí, plynoucího z takzvaného sociálního podnikání, jako je například provozování ubytoven, kvůli kterému se obyvatelé Třebíče bouří. Klidnými nás nemohou nechat ani celosvětové problémy, které se již dotýkají i českých měst. S ohledem na právo každého jedince na vlastní názory a postoje, jsme zásadně proti ustupování z našich zažitých kulturních zvyků vlivem různých druhů ná-

boženských virů a přesvědčení, která na sebe váží násilí a doprovází je porušování základních lidských práv.

Poslední bod „Podpora fyzické a mentální připravenosti dětí a mládeže“ jednoznačně vyplývá z našich soukromých i profesních zkušeností. Současný životní styl upozaduje nebo přímo nechává zanikat některé základní dovednosti a to se pak přímo projevuje na nedostatečné fyzické kondici dětí a mládeže. Problém, který začíná na hodinách tělesné výchovy, ale pokračuje dál v běžném životě. To chceme změnit.

Podobnou cestou, kterou vznikl program TnT, vznikala i naše kandidátní listina. Ta obsahuje jména společensky aktivních lidí a to z různých oblastí. Najdeme zde sportovce, kteří jsou s naším městem spjatí i ty, kteří nás reprezentují za hranicemi České republiky. Máme zde skupinu manažerů z oblasti sportu a kultury, zastoupení jsou i učitelé, lékaři či sociální pracovníci a nesmíme zapomenout i na nemalou skupinu malých či středních podnikatelů. Bez ostychu můžeme prohlásit, že lidé na jakémkoliv místě naší kandidátní listiny jsou stavu plnohodnotně zastupovat naše město a dle našeho názoru by zástupci z naší „druhé desítky“ mohli na jiných kandidátkách směřovat přední místa. Zkrátka kvalitní a pestrá směsice, která chce napomoci rozvoji našeho města, zajistit a udržet město Třebíč jako důstojné a bezpečné místo pro život, podnikání a výchovu dětí i klidné místo pro stáří.

**HRAJEME ZA TŘEBÍČ.
HRAJEME FAIR-PLAY.**

Ing. Martin Svoboda
lídr politického hnutí Ta naše Třebíč

Děti v pohybu

Pohyb by měl být životní nezbytností. V poslední době je moderní na to poukazovat. Je prevencí proti civilizačním chorobám, jako je obezita, kardiovaskulární onemocnění, svalová dysbalance apod. Na druhou stranu průzkum Světové zdravotnické organizace uvádí, že Česká republika je na 3. místě v celoevropském měřítku v obezitě. Co s tím?

Dospělý jedinec si nastaví svůj denní harmonogram a je pouze na něm, zda do svého programu procházku v lese, běh nebo návláštěvu v posilovně vloží. Je však dobré si uvědomit, že jako rodiče jsme příkladem pro naše děti a vztah k pohybu v něm postupně budujeme. Z hlediska soustředění je pohyb pro dítě dokonce ještě důležitější než pro dospělého, neboť se unaví tělo, ale probouzí

mozek a myšlení. Sport a pohyb tedy dokáží ovlivnit i výsledky dítěte ve škole. Lidský mozek má dvě hemisféry. Každá je zaměřena na jiný druh myšlení a většinou jedna z nich převládá. Levá hemisféra mozku je zaměřena na logické myšlení, čehož využívá tradiční školský systém. V pravé hemisféře naopak nejde o emoce, představivost, kreativitu apod. Známy je fakt, že optimální je souhra

obou hemisfér. Jak ale jejich činnost harmonizovat? Pravá hemisféra je zodpovědná za pohyb levé poloviny těla, levá hemisféra naopak za činnost poloviny pravé. Pro děti předškolního a školního věku je velmi důležitá koordinace a synchronizace pohybů celého těla.

Bohužel, moderní doba je přesycená notebooky, mobilními telefony, tablety a nenahrává do karet tělesnému pohybu. Místo proběhnutí se na hřišti, skákání panáka či obyčejné vybíjení upřednostňují dnešní děti sezení u televize nebo u facebooku, znučení adolescenti tráví svůj volný čas s cigaretou...

Jako dobrá alternativa se jeví nabídky odpovědných mimoškolních aktivit. Jejich výčet je obsáhlý, mezi nejvyužívanější patří sportovní, jazykové, dramatické, taneční, keramické kroužky apod.

Dalším vhodným způsobem, jak pomoci svému dítěti strávit volný čas a „splnit si po-

nejen za odvedenou činnost, ale spolupráci s dalšími dětmi a vedoucími.

Při tom všem bychom si měli uvědomit jisté hranice, nepřepínat své děti, nekritizovat za nepovedený výkon či cvik, nezaměřovat je na jednostranný pohyb. I zde platí pravidlo, že méně je někdy více. Zodpovědný rodič kombinaci školních povinností, mimoškolních kroužků a sportovních činností na vyšší úrovni zváží a se zdravým rozumem svému dítěti denní nebo týdenní program organizuje.

Dle mého názoru je nabídka sportovních aktivit poměrně široká v rámci základního školství. Větším problémem je pokračování ve sportovním vyžití na školách středních a vysokých. Pokud se dítě aktivně věnovalo sportu do této doby, zvláště v menších městech je již problémem ve sportu vytrvat. Proto by zde bylo vhodné jakýmkoliv způsobem podporovat sportovní přípravky, mládežnický i juniorský sport, využívat všech možností k jejich udržení, obnově či realizaci.

A jak všechny tyto poznatky můžeme využít my jako rodiče? Pomozme svému dítěti zorganizovat čas a naplánovat všechny aktivity tak, aby nakonec byli spokojeni všichni. Podpořme své dítě, aby ve slabé chvíli lehce nevzdávalo těžce vybudované základy ve sportu a podporujeme vytváření pocitů odpovědnosti nejen ke svému chování, ale i k odvedené činnosti. A hlavně, buďme dobrým vzorem.

Petra Hrbáčková

Zástupkyně ředitele pro PV

Nabízí se otázka. Jak tedy můžeme volný čas svého potomka rozumně zorganizovat? I když jsou rodiče v současné době hodně pracovně vytíženi, je to především jejich záležitost.

„vinnost pohybu“, je přihlásit svého potomka do vhodného sportovního klubu nebo jiné sportovní organizované činnosti. Velkou výhodou organizovaných sportů je začlenění dítěte do kolektivu, jakýsi pocit zodpovědnosti

Veřejné zakázky, spolehlivý strašák

Jedním z nejčastějších témat, která již dlouhou dobu slouží jako zaručeně fungující strašák voličů, jsou všudypřítomné veřejné zakázky. Přichází na přetřes ve volebních soubojích, jsou vděčným tématem pro senzacechtivé novináře a vždy perfektně poslouží k uspokojení škarohlidů a notorických nespokojenců.

Problematika je však daleko složitější a nelze na ni pohlížet pouze z jednoho úhlu pohledu. Dovolím si tu zauvažovat svou vlastní optikou, kterou, na základě svých zkušeností, vnímám tuto problematiku, ale také nad historickým pohledem na věc a současným fungováním u nás v Třebíči.

Je pravdou, že během posledních dvaceti let došlo na poli veřejných zakázek k velkým veletočům, kdy v různých obdobích byly některé zakázky buď uměle nadhodnocovány či naopak podhodnocovány a následně doceňovány vícepracemi, atd... Je veřejným tajemstvím, které, a to zdůrazňuji, nebylo nikdy potvrzeno, že snad peníze z těchto výběrových řízení, používaly ve svůj prospěch velké politické strany. A to má, dle mého názoru, v současnosti zásadní dopad na všeobecné vnímání pojmu veřejné zakázky, kdy v nich široká veřejnost automaticky vidí něco nekalého, nějaké „šmél“.

Již od roku 2011 v Třebíči funguje zadávání veřejných zakázek v elektronickém systému E-ZAK, za jehož prosazením stojí současné vedení radnice a především má osoba a místostarosta Pavel Pacal. K jeho zavedení vedla snaha o transparentní, objektivní a rov-

ný přístup při zadávání veřejných zakázek. Tento systém neumožňuje jakékoliv zásahy do výběrových řízení a plně vylučuje ovlivňování jejich výsledků. Tato opatření zaručuje fakt, že celý systém E-ZAK je uložený mimo radnici a jakýkoliv neoprávněný vstup do systému zanechává nevratnou elektronickou stopu. Dalším spolehlivým opatřením je elektronický zámek, který neumožňuje vstup do daného řízení před uplynutím povinné lhůty. Samozřejmostí je automatické poskytování totožných informací všem uchazečům výběrového řízení, ať už se jedná o základní informace či dodatečné dotazy.

Kde tedy vznikají problémy při zadávání trebičských veřejných zakázek? V podstatě se dá říci, že výběrová řízení, mimo oblast stavební výroby a zadávání projektové dokumentace, žádný problém neskytá, tedy v případě, že je předmět veřejné zakázky dostatečně technicky či funkčně popsán. Mohou ale vznikat problémy týkající se stavební výroby a tvorby různých stupňů projektových dokumentací. Důvodem těchto možných problémů může být komplikovanost staveb a v neposlední řadě tlak na cenu, která se v mnoha případech dostává pod úroveň přímých nákladů. Někdo může namítnout,

že to je problém stavebních či projekčních firem, ale to je zásadní mýlka. Tyto aspekty se pak zásadně promítají do kvality díla, často nejsou snadno odstranitelné a do budoucna na sebe vždy váží další náklady, které finální cenu zbytečně navyšují.

Proto TnT klade důraz na kvalitu prováděných stavebních zakázek a to již ve fázi příprav projektové dokumentace. Chceme rozpoutat diskuzi, zda by nebylo rozumnější ustoupit od výběrových řízení u projektových dokumentací a na místo toho zakázky zadávat zavedeným trebičským firmám, které znají problematiku daného místa i stavby. Dle našeho úsudku, a trávám si tvrdit i zdravého rozumu, tak lze předcházet následně nastalým problémům. Je přeci přinejmenším podezřelé, když předpokládaná cena projektové dokumentace je např. 1 milion Kč a někdo ji vysoutěží jen za 300 tisíc Kč. Ano, město v daný moment ušetří, následně pak ale na tuto úsporu doplácí. Zkrátka nejsme tak bohatí, abychom si mohli kupovat levné věci.

Za poslední volební období bylo, zavedením elektronického systému E-ZAK, jednoznačně zprůhledněno zadávání veřejných zakázek. Do smluv o stavební výrobě se nám podařily prosadit podmínky provedení stavby včetně kolaudace a u projekčních prací zase jejich provedení včetně stavebního povolení. Nikomu to tady 20 let nechybělo! Přesto často slyším poznámky o potřebě zprůhledňovat výběrová řízení. Když se ale zeptám, jak si dotyčný zprůhledňování, již tak naprosto průhledného systému představuje, odpovědi se nedočkám.

Chci Vás tímto, vážení voliči, jemně varovat před falešnými volebními tématy jako je například „Zprůhlednění veřejných zakázek a stop klientelismu“. Takovéto postoje a hesla spíše vypovídají o nedostatečné informovanosti a neznalosti místní aktuální situace.

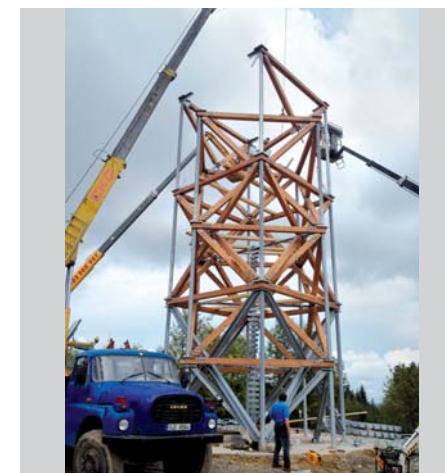
Ing. Martin Svoboda
radní města Třebíče, TnT

Na Pekelném kopci

V minulém čísle časopisu Ta naše Třebíč jsme psali o stavbě rozhledny na Pekelném kopci. Stavba je již téměř dokončena a my Vám tentokrát nenabízíme článek, ale chtěli bychom Vám vynahradiť ten pouze vizualizační obrázek z prvního čísla...Zde je něco jako fotoseriál, mapující budování základů a další stavební práce, jak jej zachytil pan František Vybíral.

LyD

Chce to jen táhnout za jeden provaz

Ing. Martin Svoboda, třebíčský rodák, patriot, podnikatel, politik, organizátor kulturního, společenského a sportovního dění. 44 let, titul inženýr ekonomie získal v roce 1992 na VŠE v Praze. Ženatý, dvě děti. Trenér mladých hokejových nadějí a člen výkonného výboru SK Horácká Slavia Třebíč, spolumajitel fitness center Bílý Králík, dříve spolupořadatel kulturního festivalu Záměstí a dnes spoluorganizátor motosrazu WIMS, jehož 15. ročník proběhl o posledním srpnovém víkendu. Od roku 2010 třebíčský radní, v současnosti člen hnutí Ta naše Třebíč, se kterým jde do letošních komunálních voleb jako lídr kandidátky.

Zastihnout Ing. Martina Svobodu kvůli novému interview znamená přímo ukradnout mu aspoň hodinu jeho času v nějaké rozumné denní či noční době. A to je na celé věci to nejtěžší. Pak už to jde snadno. Respondent hovoří klidně a s rozmyslem, uvážlivě. Jenom pozor, aby diktafon odpovědi vůbec zaznamenal. Martin Svoboda totiž nemá potřebu křičet nahlas. Jeho názory jsou srozumitelné, i když je říká potichu.

Mohl byste na úvod zopakovat, proč a s jakými cíli jste šel v roce 2010 do politiky?

Chtěli jsme se tehdy pokusit o průhlednější a přijatelnější politiku pro všechny lidi bez ohledu na to, jakou stranu preferují nebo jaké zájmové skupiny podporují. Dalším cílem bylo zprůhlednit a zjednodušit zadávání veřejných zakázek.

Co se vám za ty čtyři roky povedlo? S čím jste spokojený a na co jste hrdý?

Jsou to ty věci, co souvisejí právě s veřejnými zakázkami. Podařilo se zavést elektronický systém pro správu veřejných zakázek E-ZAK, smlouvy na dodávky stavebních prací se nám podařilo doplnit tak, že v současnosti se stavební práce provádějí včetně kolaudace a podobně tomu je i u projekčních prací, které jsou dnes dodávány i se stavebním povolením. Dřív tomu tak k mému překvapení nebylo. Jsem velice rád, že se nám podařilo udržet a dál zlepšit koncepci podpory sportu a že se nám daří pracovat i na rozvoji určitých sportovišť. Konkrétně se nám například podařilo sehnat multimediální kostku na zimní stadion.

A na co dosud nezbyl čas a prostor?

Vycházeli jsme z našeho desatera úkolů, které jsme víceméně splnili. Máme ale stále trochu odlišný názor na fungování kultury

v Třebíči. Jdeme ovšem hlavou proti zdi, jiné politické subjekty to totiž vnímají bezproblémově. Neříkám, že to v pořádku není, ale naše představa je trochu jiná. Přece jenom to, jak je městské kulturní středisko financováno a v jakém rozsahu, je v naší zemi ojedinělé.

V jaké kondici je město v roce 2014? V poslední době se hodně investovalo. Jsou to podle vás dobře vložené finance? A co bude dál? Bude se šetřit? Jak se na to díváte vzhledem k městskému rozpočtu?

Po finanční stránce je město naprosto v pořádku. Potvrzuje to celá řada auditů. Díky práci celé radnice a úředníků především se za poslední čtyři roky podařilo uspět v řadě projektů pro získání dotačních peněz. V Třebíči se staví a to s tím jde ruku v ruce. A myslím si, že jde o dobře získané peníze. U dotačních titulů není možné zaváhat, pak peníze lehce utečou. A my si je utéct nenechali. Probíhá revitalizace sídlišť. Většina škol má z dotačních titulů vyměněná okna, budovy jsou z dotačních peněz zatepleny, v Borovině probíhá úprava prostranství v bývalé fabrice také z dotací, staví se přestupní terminál u vlakového nádraží – také na to jsou použity dotační prostředky, podařilo se začít se stavbou rozhledny na Pekelňáku a je toho ještě mnohem víc. Zkrátka, myslím si, že v tomto ohledu byly poslední čtyři roky nejúspěšnější v historii Třebíče. A jestli se bude šetřit? To je takový evergreen, který se objevil s nástupem krize. Samozřejmě systémové změny, které probíhají v celé republice, mám na mysli například

přerozdělování peněz do mezírozpočtů atd., to situaci rozhodně nezjednodušuje a šetřit nakonec budou muset všichni. Taková je doba, takový je vývoj, ale nemyslím si, že by to bylo něco, co by bylo zásadním a aktuálním problémem města. Investice samozřejmě poběží dál, toto město bude v příštích letech investovat i podle toho, jak se podaří uspět v dalších jednotlivých žádostech o dotace. Nemluví o běžných provozních penězích, ty jsou samozřejmě, opravovat a vylepšovat se bude stále a občan v mnoha případech vlastně nerozezná, jestli se jedná o investici nebo opravu. Budeme-li se ale bavit nad tento rámec, mohlo by město ročně proinvestovat 50 – 100 milionů korun. Na podzim se objeví nové dotační tituly a město je připraveno na ně aktivně reagovat.

Co Třebíč má, co jiná města nemají a co tu naopak chybí?

Já si myslím, že Třebíč je dobré město pro život. Poloha mezi kopci mu dává jakýsi zvláštní charakter a ti, kdo sem zavítají, jsou vesměs mile překvapeni. Samotné město i jeho nejbližší okolí nabízí mnoho možností a na nás je, abychom dokázali tyto přednosti vyzdvihnout. Jde o to, aby se tu lidem vyplatilo bydlet, zakládat rodiny, vychovávat děti a za prací třeba dojíždět, nebude-li zde dostatek pracovních příležitostí. A jestli tady něco chybí? Jistě každému něco jiného. Někomu opravené náměstí, jinému obchvat, dalšímu třeba více míst k parkování. Jsou to věci, které by byly příjemné, ale domnívám se, že vzhledem k celostátní realitě se třeba takového obchvatu či rekonstrukce náměstí dočkáme za našeho života s těžší. Je tu ovšem jiná věc – a tu můžeme napravit třeba hned – lidé odjinud vnímají nás Třebíčany jako jakousi podivnou rozhádanou partu, která si dělá naschvály, místo aby táhla za jeden provaz. A to nám dobrou reklamu nedělá.

Město by mělo umět nabídnout kvalitní život svým občanům a zároveň být atraktivní pro návštěvníky. Co vy na to? Daří se Třebíči v tom směru?

Za čtyři roky se leccos pohnulo dopředu, turistů přibývá, to je potěšující. Otázkou je, jestli se to projevuje například na vyšších tržbách obchodů, restaurací či hotelů. Tady mám trochu pochyby. Myslím, že Třebíč je takovým tranzitním městem, že tu turisté příliš nezůstávají, prohlédnou si baziliku, projdou se Židy a mizí pryč. Další věc – a jestli je to úspěch

současného vedení nebo to jde ruku v ruce s již zmiňovanou krizí - nevím, ale lidé se prostě v poslední době zaměřili na cestování po republice na úkor zahraničí a my bychom se měli naučit z toho profitovat. Zejména okolí města nabízí přímo ideální podmínky pro aktivní pohyb, turistiku, cykloturistiku – a zde jsem si jistý, že to je ono, co návštěvníky musí strhnout. A ještě něco. Před chvílí jsem mluvil o koncepci sportu a jeho podpoře. Toto vnímám skutečně velmi vážně. Nejenom proto, že tím připravujeme prostor pro zdravý vývoj našich dětí. Prostě pohyb a sport zejména je v poslední době stále potřebnější, o tom asi nikdo nepochybuje. A navíc, vezměte si, že za sportovními oddíly přijíždějí jejich soupeři každý týden několikrát – například za mladými hokejisty Horácké Slavie přijedou za víkend klidně na dvě stovky soupeřů s doprovodem. A někdo si zajde na oběd, jiný si skočí do ochodu, není to jistě nic světoborného, ale i proto stojí za to tradiční sportovní odvětví v Třebíči podporovat.

Jako z udělání se zrovna před volbami město potýká s řadou dopravních omezení? Co byste v tomto ohledu lidem vzkázal?

Dívejme se na to ze dvou hledisek. Je třeba si uvědomit, že z historického a geografického hlediska nebyla naše města a jejich centra stavěna se zřetelem na budoucí až neúměrný bouřlivý rozvoj. Kdo by si tehdy dokázal představit něco takového, jako je dnešní ohromný rozmach automobilismu? Naše města na to prostě nebyla kapacitně stavěna a připravena. A to nikdo nezmění. Druhá věc je ta, že se v současnosti prostě sešly stavební zakázky na řešení dopravní infrastruktury. Není to o neschopnosti úředníků či daných pracovníků toto nějak lépe naplánovat a zkoordinovat. A nikomu to není příjemné. Ale vycházejme z toho, že jsou tyto stavby hrazeny převážně z dotací a vy máte povinnost dodržet předem stanovené termíny. A to už dávno dopředu. Když tyto termíny nedodržíte a stavbu nedokončíte včas, o peníze přijdete. A to je ten problém, proč se dnes v Třebíči sešlo tolik omezení a uzávěrek. Ale musíme to vydržet, je to pro dobrou věc, aby se nám potom jezdilo o něco lépe.

Které místo v Třebíči máte nejraději?

Není to jen jedno místo. Z mládí mám rád Modřínovou ulici, vodní nádrž Lubí a její okolí, taky „Maděrák“ – který už neexistuje, ale

TA NAŠE TŘEBÍČ
POLITICKÉ HNUTÍ

STOP FALEŠNÝM TÉMATŮM

vždycky si ho vybavím, v současnosti mám rád Židy, když se do nich opíe silné jarní slunce, a taky mám rád zimní stadion, kde trávím spoustu času.

Jaká by podle vás měla být Třebíč dejme tomu za 20 let?

To není jednoduchá otázka. Bude záležet na jednom momentu. Pokud současná a příští vlády dodrží slovo a zachovají v provozu jadernou elektrárnu, případně přistavějí další blok, mohla by Třebíč vypadat zhruba tak, jak vypadá dnes. Myslím tím, že by tady žil plus minus stejný počet lidí. Mám ale obavy, že když k tomu nedojde, bude docházet k odlivu obyvatel, ke stárnutí populace a tím

pádem by se měnil i charakter města. Ale bych rád, kdyby Třebíč zůstala stále dobrým a pohodlným místem pro život. Nemyslím si, že se tu objeví nějaký převelký zaměstnavatel, že tu vyroste mamutí továrna, která by táhla město dopředu. Budeme rádi, když udržíme velikost takovou, jaká je a že to bude i nadále pohodové, středně velké město. A stran oněch nových případných investorů – to je problém, který se tu nedaří vyřešit už léta. Jde o to, že oni vědí, kolik taková továrna stojí. A objekt, který je vidět, ten stojí všude stejně. Problémem ale je založení takové stavby, tedy to, co vidět není. A tady Třebíč hodně prodělává na svém kopcovitém reliéfu, protože i to, co se nám zdá jako rovina, je

prostě pořád kopec. Stavba by se prodražila, což investory odrazuje.

Co si myslíte o současné náladě ve městě – daří se nám být městem dobrých přátel, nebo je něco, co vás na společenském a politickém ovzduší v Třebíči mrzí?

Mě mrzí něco, s čím se s kolegy setkáváme po celou dobu našeho působení v politice a k čemu jsme se sami nikdy neuchýlili. A to je takové to hledání témat tam, kde nejsou. A osočování za každou cenu. My používáme termín handrkování. Já to bytostně nemám rád. Mnohem lépe se pracuje, když se táhne – a opakuji to znovu – za jeden provaz. S kolegy jsme se o fungování našeho zastupitelstva bavili a napadl nás takový přírůstek: kdybychom tam řekli – tak, když všichni zvedneme ruku, přijede nám zítra dvanáct vagónů zlata, tak by se stejně někdo ozval, že by to dokázal lépe a že by těch vagónů bylo šestnáct. Přitom jde zhusta o lidi, kteří nikdy neudělají nic navíc, nic mimo svou práci. A to mi na politické scéně vadí. A obecně? Lidé jsou napjatí, vystresovaní, stále si na něco stěžují, ale já mám dojem, že za jedno už to lepší nebude. A na druhou stranu – nemáme se dnes vůbec špatně. A to mám možnost porovnávat s cizinou, například v Itálii na tom mnozí nejsou zdaleka tak dobře jako my, ale jsou v naprosté pohodě. My si to prostě musíme pořádně okyselit.

Co očekáváte od letošních voleb? Jaké je podle vás jejich téma?

Předpokládám střet velkého počtu politických subjektů a tím pádem i názorů, z nichž velkou část pokládám za prostý populismus a tlachání. Například volání po průhledných výběrových řízeních nebo heslo stop klientelismu, to jsou podle mne prázdná slova těch, co nevědí, jak to funguje. Vždycky, když se zeptám, jestli tedy nechtějí, aby tady stavěly trebičské firmy, odpoví mi, že ne ne ne, to my právě chceme! No vidíte – a to je právě ten klientelismus. My jdeme do voleb s reálnými tématy. Za prvé chceme pracovat a ne se handrkovat. Za druhé chceme pokračovat v nastavené koncepci rozvoje sportu a tradičních trebičských sportovních odvětví. Za třetí se chceme zaměřit na zlepšení kvality přípravy veřejných zakázek, za čtvrté cítíme určité sociální pnutí v naší zemi a kvůli celosvětovému selhávání multikulturního modelu cítíme určité nebezpečí i pro naše město. A proto

chceme, aby byla Třebíč městem bezpečným. A za páté se zájemem o volnočasové aktivity a působením na mateřské a základní škole chceme zaměřit na zlepšení fyzické a potažmo psychické výbavy mládeže.

Jaké šance má kandidátka Té naší Třebíče?

Naše šance nakonec ohodnotí voliči. Myslím, že máme dobrou výchozí pozici a dobrou kandidátku, všechna místa, od jedničky až po dvacet sedm, jsou obsazena lidmi, kteří se dlouhodobě angažují nad rámec svých běžných pracovních povinností. Podle mého názoru i druhá desítka naší kandidátky je stejně kvalitní ne-li kvalitnější než první místa na kandidátkách soupeřů. Já sám jsem dlouho zvažoval, jestli budu kandidovat. Zvažoval jsem, jestli mi stojí za to být mediálně šikanován, čelit udání, pomlouvám a vystavovat nepříjemnostem své známé a blízké. Není to nic příjemného. Ale právě díky jejich podpoře jsem se rozhodl jít znovu do toho. A tak vznikla Ta naše Třebíč.

Netajíte se tím, že nechcete občanům nic pateticky slibovat. Co byste tedy z vašeho volebního programu vypíchl?

Podle všeho, co dosud zaznělo, může vzniknout dojem, že prioritou jsou výběrová řízení, jak jsem o nich mluvil na začátku. Myslím, že už jsme v tomto smyslu leccos udělali, byla to naše priorita v roce 2010. Nyní jsme starší, rostou naše děti, jsem členem výkonného výboru SK Horácká Slavia, mí synové hrají hokej, já sám jsem trenérem mládeže, práce s hokejovými nadějemi mě baví, proto se chceme plnou vahou věnovat právě oblasti podpory stávající koncepce sportu a kultury s ohledem na fyzickou připravenost dětí.

Myslíte si, že po volbách bude možné vyjednat – i když ne lehce – funkční a v klidu kooperující koalici?

Už v roce 2010 málokdo věřil, že tehdy sestavená křehká koalice vydrží. A vydržela. Doufám, že novou koalici budou dávat dohromady lidé rozumní, pracovití, političtí profesionálové. Že se tam sejdou strany, které se dokážou dohodnout a ne si tam vyřizovat účty, když na někoho zrovna nezbude nějaké to lukrativní křeslo.

Letos jde do voleb 13 subjektů – nezdá se vám to mnoho? To existuje skutečně takový názorový nesoulad?

Tato otázka souvisí s politickými idejemi či

názory jen zdánlivě. Jde prostě o křesla. My jsme šli už dříve do voleb s tím, že chceme splnit náš program a že nám nejde o funkce. O uvolnění už vůbec ne. Konečně, byli jsme jediný koaliční partner, který neměl uvolňovou pozici. Vysoký počet kandidujících stran a seskupení si vysvětlují tím, že není prostě dost volných míst na kandidátce pro tolik ambiciózních lídrů se zájemem o posty starosty a místostarostů, kolik se jich u nás sešlo. Proto si museli vytvořit tolik samostatných kandidátek.

Co prozradíte sám na sebe? Jaký je váš hodnotový žebříček?

Jako každý normální člověk si cením své rodiny. Mám ženu a dva syny, těšíme se dobremu zdraví, klukům se daří ve škole i v jejich koníčcích a z toho máme radost. Snažíme se být co nejvíc spolu a myslím, že se nám to daří. Mám v nich oporu a snažím se, aby ji měli i oni ve mně.

Jste hodně vytížený člověk, netrpí tím rodina?

Já si myslím, že ne. Ať vezmu své podnikání, práci na radnici, práci pro Horáckou Slavii, vždycky se to snažím skloubit tak, abych měl dost času na své blízké. Ovšem vzdal jsem se proto svých dřívějších koníčků a zálib. Doma jsme samozřejmě řešili také otázku mého dalšího politického života a přiznám se, že bez manželčiny podpory bych asi znovu nekandidoval.

Co děláte, když máte zrovna volno? Vyjdete si někdy třeba jen tak do města na procházku? Třeba na Karlovo náměstí? A nepřipadá vám navečer nebo o víkendech trochu smutné?

Na procházku si samozřejmě čas od času vyjdeme, asi jako každý jiný. Když byli kluci malí, chodili jsme častěji. A jestli je ve městě smutno? Já to chápu takhle – mění se doba a korzování po horní či dolní straně náměstí je minulostí. Lidé prostě chodí jinam, třeba na výlety po okolí, vyjedou si na kole, jsou na zahrádce. A není na tom nic špatného.

Věříte na slušnost?

Asi jsem hloupý nebo naivní, někdy i sám proti sobě, ale snažím se na ni věřit. A bývám za to potrestán, čas od času se mi to vymstí. Ale když si někdo začne plést slušnost se slabostí, dokážu přitvrdit i já. Přesto si myslím, že slušnost by se měla vyplácet každému.

Proč bychom měli jít letos k volbám?

Lidé obecně zanevěřili na politiku, protože jí nevěří, nevěří politikům, je to v ní rozhádané, každý s každým si vyřizuje účty. My jsme si účty s nikým nevyřizovali, nikoho jsme nenapadali a neosočovali. Pracovali jsme. A jsem přesvědčen, že by občané měli přijít k volbám proto, aby dostali příležitost kandidát, kterým jde o dobrou věc a ne o mediální exhibice.

red

Horácká Slávia, příležitost pro třebičské děti

Třebičský hokej, potažmo celé město Třebíč reprezentuje klub Horácká Slávia a to především díky účasti A mužstva mužů v 1. lize. Díky dlouhodobé účasti v této soutěži a dvou úspěšných sezónách se z třebičského hokeje stalo časté mediální téma. Mužský hokej tvoří ovšem jen část práce klubu a daleko větší část, která se ovšem netěší takové mediální publicitě, je práce s dětmi a mládeží. A především na této oblasti je závislá budoucnost klubu.

Dá se říci, že v poslední době se představy, plány a cíle klubu daří naplňovat. Od ročníků dětí narozených v roce 2003 a výše, je zaznamenán velký nárůst hráčů. V kategorii starších žáků je proto nutné stavět již dvě mužstva. Každoročně je cítit i zvyšující se zájem dětí a rodičů o hokejovou přípravku. To je výsledkem dlouhodobé práce, kdy se přistoupilo ke zvýšení kvality tréninkových jednotek, vznikla snaha o jejich různorodost a bývalí hráči Horácké Slávie se začali angažovat na pozicích trenérů dětí a mládeže.

V současnosti příprava malých hokejistů není jenom samotný hokej, ale často práce klubu míří do oblastí sociální a pedagogické. Bohužel, většina dětí si s sebou nese velké nedostatky v oblasti fyzické kondice a další nesporné návyky. Se vším tím se musí trenér Horácké Slávie vypořádávat. Cílem není pouze výchova budoucích hokejistů, ale především průprava dětí pro budoucí život. Děti

se, krom hokejového tréninku, učí například zodpovědnosti, dochvilnosti, udržování pořádku, práci v kolektivu při fyzické a psychické zátěži a především zásadě, že když chtějí něčeho dosáhnout, musí se snažit a bojovat o to.

Klub při přípravě dětí a mládeže svádí boj s mnoha negativními vlivy, jako je konkurence ostatních sportů, neustálý nedostatek finančních prostředků a v neposlední řadě s předsudky, že hokej je pro rodiče příliš finančně nákladný sport.

Seznam sportů, ze kterých si současné děti mohou vybírat, se neustále zvyšuje. Dnešní doba nechává vznikat nová, moderní sportovní odvětví nabízející módní atraktivitu. Často bývá pravidlem, že tyto sporty nejsou tolik fyzicky náročné jako hokej. Je pak na posouzení rodičů, zda má pro jejich děti takováto činnost smysl. Díky městu Třebíči, jehož ve-

dení našťestí tuto rozdílnost a naše základy v tradici chápe, se můžeme pedagogické a trenérské činnosti i nadále věnovat.

Velkým problémem při výchově malých hokejistů je již zmiňovaný, neustálý boj s nedostatkem finančních prostředků, nutných pro provoz této činnosti. Dá se říci, že za posledních 20 let došlo ke zhroucení státní podpory sportu a v současnosti se tudíž klub musí obejít víceméně bez ní. Financování celého klubu tak stojí na partnerech, peněz vybraných ze vstupného na hokejové zápasy, oddílových příspěvcích a především na podpoře města Třebíče. Jakýkoliv zásah do toku peněz od města by v podstatě znamenal konec hokeje v Třebíči a s tím i přímo spjatý konec výchovy budoucí hokejové generace.

Dalším, výše zmíněným faktorem, který obecnému pojmu o hokeji škodí, je tvrzení, že hokej je pro rodiče příliš drahý. Jako v jiných sportovních disciplínách, tak i v hokeji se nejnětější finanční náklady skládají z nákupu výstroje a z finančního příspěvku. Ten se v Horácké Slávii týká dětí v období od třetí třídy až po juniory, kdy nejvyšší možná investovaná částka je 8 tisíc korun za sezónu. Za tuto sumu dítě získá cca 160 tréninkových jednotek, cestování autobusem na zápasy, technickou podporu, vstup na zápasy A mužstva zdarma atd. I při přepočítání výše uvedených sumy pouze na počet tréninkových jednotek, se dostáváme na částku 50,- Kč. To, v porovnání s náklady na jiné sporty či zábavní aktivity, není vůbec vysoká částka. Podobně je to i s výstrojí pro hráče. Ano, existuje možnost nakoupit výstroj za spoustu peněz, ale dají se také pořídit různé startovací sady prostřednictvím hokejových bazarů, či specializovaných internetových portálů a to se pak ceny výstroje pohybují v naprosto přijatelných cifrách. V krajním případě lze využít služeb klubu, který má připravenou výstroj pro sociálně slabé.

Třebíč byla a je hokejové město, je takto vnímána i ve větších městech, hokej město reprezentuje a dělá mu reklamu. A pokud hledáte sportovní vyžití pro Vaše dítě, není v Třebíči lepšího řešení, než se k této tradici připojit.

Kamil Pokorný (TnT)

*Sportovní manažer
SK Horácká Slávia Třebíč*

Třebičský motocrossový král Máca, aneb ze života šilence

František Máca s motorkami začal už jako malý kluk. Své první motocrossové závody jel v roce 1997 a to MR juniorů na stroji Honda CR 80 v Jedově. V roce 2001 se v juniorské kategorii stal vicemistrem republiky v kubatuře do 125 ccm. Zavítal taky na Mistrovství světa ve Slovinsku, kde ve třídě MX3 dojel osmý. V roce 2006 se stal mistrem Slovenska ve třídě Open a o rok později skončil celkově na 4. místě v mezinárodním MR třídy Open. S FMX začal poté, co po problémech se zády ukončil 13letou motocrossovou kariéru. To se psal rok 2010 a František začínal příležitostně trénovat s Liborem Podmolem (Mistr světa FMX 2010) backflip (salto) do foam-pitu (jáva naplněná molitanem).

17.10.2010 poprvé otočil flip na hlinu a definitivně se rozhodl, že je to ta správná cesta. Mimo to koketoval také s rally. Ve svém prvním závodě, kterým byla domácí Horácká Rally Třebíč 2010, zvítězil ve své třídě N2. V půlce června téhož roku absolvoval také Rally Krkonoše, kde ale v šesté rychlostní zkoušce havaroval a do rally už se nikdy nevrátil.

Máca je ze staré školy, většinu věcí dělá „punkově.“ Důkazem toho bylo i ME Night of the Jumps v Linzu 2011, kde se bez jediného tréninku zúčastnil skoku do výšky, tzv. Step up a překonal laťku ve výšce 9,7 metrů. Stejný úspěch zopakoval téhož roku v Ostrově na mistrovství světa. Pyšnit se může taky druhým místem v disciplíně Speed and Style na FMX Race Brno 2011. Rok 2012 Máca strávil převážně v adrenalinovém cirkuse Flic Flac, nevynechal ale mistrovství Polska Skillz Up Toruň, které ovládl a na mistrovství v Lagowie skončil čtvrtý.

Franta se také pořadatelsky ujal MČR v FMX na Holém Kopci, které dopadlo na výbornou a sám obsadil páté místo. V roce 2013 byl pozván na Masters of Dirt, což je největší adrenalinová show v Evropě, něco jako freestyleový svátek. Účast na této akci je obrovská prestiž. S Patrickem Langeckerem zde skočil salto ve dvou na jedné motorce, neboli tandem flip.

V létě pak Máca odletěl na dva měsíce do Ruska, kde v rámci Adrenaline Rush Tour procestoval takřka celou Sibiř. Velký zlom nastal po tomto turné, když si za ušetřené peníze koupil novou 2T 250 ccm motorku, která je lehčí a obratnější. Závěrem roku dostal divokou kartu na MS NOTJ (Night of the jumps) v Liberci, kde se mu ale nepodařilo postoupit z kvalifikace. Převážnou část podzimu Franta opět strávil v cirkusu Flic Flac. Sezónu 2014 začal bohužel zraněním, které ho vyřadilo takřka na půl roku. Když už se zdálo být fit, tak si pro změnu při tréninku našťapl pánev. I přesto letos stihl show v Číně, turné po Itálii

a Funstorm Jam u Zdeňka Fuska v Hluku. Jinak je to normálně šitelený chlap držící se hesla „chci žít jako kaskadér.“ Nepracuje, žije ho to, co ho baví a jde si za svým snem. Mimo jiné pomáhá mladým sportovcům v oblasti zdravotní péče a pojištění, tudy se bude nejspíš v budoucnu ubírat jeho kariéra. Je nezadaný, žije s fenkou Jacka Russela, Viktorií. Mezi jeho hobby patří krom freestyle, SNB, pitbike, The Simpsons a playstation. Má rád pizzu a kvalitní Veltlínské zelené. Poslouchá hip hop a chtěl by se jednou stát hrdým majitelem Mitsubishi Lancer EVO.

Bc. Pavel Krčál

TnT

Motowims – 15 let v jedné stopě

Poslední prázdninový víkend patřila Třebíč tradičně známé motoristicko-spoločenské akci, která každoročně přiláká na Vysočinu stovky a v minulosti dokonce tisíce milovníků motocyklů z celé republiky. Ano, řeč je o jednom z nejstarších motosrazů v ČR, o akci Motowims, která v letošním roce oslavila své patnácté narozeniny.

V historii se o Třebíči nemluví jen kvůli bazilice, hokeji, ponožkám a ZONce, ale také díky velmi silnému motoristickému dění. Ještě dávno před tím, než se do horácké metropole dostala rallye, se tu jezdily známé silniční motocyklové závody na městském okruhu a hlavně vyhlášené motokrosy na tratích v těsném sousedství města. Závody se tu sice už nejezdí, avšak dění a lidé kolem motocyklů zůstávají. V poměru s ostatními městy a kraji je Třebíč jednou z nejsilnějších motocyklových „základen“, která se může pyšnit hned několika velmi navštěvovanými „motoakcemi“ každý rok. Tou neznámější a největší z nich je rozhodně motorkářský sraz Motowims!

Začalo to na benzínce

Každý Třebíčák už dneska ví, že koncem prázdnin patří ulice našeho města motorkám a motorkářům. Málokdo už ale tuší, kdo má tuhle akci na svědomí. Nápad uspořádat v Třebíči, respektive v její blízkosti sraz motorkářů se zrodil v hlavách kamarádů z místního motocyklového klubu vtipně nazvaného 17. motorizovaný oddíl Třebíč. Proč „oddíl“ a ne třeba klub, nebo „gang“? Členové 17. mo-

torizovaného oddílu jsou totiž tak trošku jiní motorkáři, kteří se dali dohromady už v mládí ve vodáckém oddílu s číslem 17. Jak povyroستli, parta jim zůstala, jen pádla vyměnili za řídítka.

V devadesátých letech nastal v Česku velký motocyklový boom a srazy majitelů a příznivců burácejících motorek vyrůstaly jako houby po dešti. Proto se členové 17. motorizovaného oddílu rozhodli zapojit do tohoto dění i Třebíčsko. První ročník motosrazu v roce 2000 se jmenoval Wims podle benzínky u Studence na silnici 1/2. Wims měl větší úspěch a účast než pořadatelé očekávali, takže bylo jednoznačně rozhodnuto, že se bude v pořádání srazu pokračovat.

Od kaskadérů po Hummery

Ještě druhý ročník motosrazu se konal u benzínky Wims, ale už tehdy bylo jasné, že na takové množství lidí areál už nestačí. Proto se od třetího ročníku akce přesunula do takřka ideálního prostoru, Kynologického areálu v Poušově u řeky, kde zakotvila až do letoška. Název se změnil na Motowims a s přibývajícím počtem účastníků začal významně

- od roku 2010 David Kohout a BBC
- roky 2012, 2013 spolupráce s HD Šalamounka a předváděcí jízdy
- rok 2013 a 2014 MR43
- od roku 2013 spolupráce s Petrem Prouzou a 2PO Classic American Cars
- po celou dobu podpora od Pačeho
- 2009 a 2010 soutěže přestaveb
- od roku 2010 přestalo přát počasí, posun podzimu na srpen, do té doby vždy vedro

růst i program. Výstavy motocyklů na Karlově náměstí v Třebíči, freestyle show předních českých závodníků v čele s Petrem Kuchařem, kaskadérské show, při kterých se představila taková esa, jako Míra Lisý, nebo Pepa Sršeň Šiler (dnes Autosalon na TV Prima). V letech 2005-2010 nabízely třebíčské srazy díky šikovnosti a nápaditosti pořadatelů několikanásobně bohatší program, než jiné srazy v ČR, takže návštěvnost rostla geometrickou řadou a Motowims pravidelně navštěvovalo cca 3000 lidí. Organizátoři třeba umožnili účastníkům testovací jízdy v amerických terénních vozích Hummer, Jeep, nebo Ford Mutt na přilehlé offroadové trati apod. Povedené motosrazy však do Třebíče nepřilákaly jen milovníky benzínu a adrenalinu. Na „motorky“ se k nám naučili jezdit i milovníci dobré muziky, neboť organizační tým Motowimsu byl hodně provázaný s pořadatelem hudebního festivalu Záměstí. Proto byl Motowims vždy vyhlášen velmi kvalitním zvukem a silnou sestavou hudebních skupin. Na Motowimsu se představily například Tři Sestry, Vohnout, Doga, Horkýže Slíže, Krucipůsk a později i Vypsaná Fixa, Škvor, Har-

lej a další. Někteří úspěšní interpreti dokonce několikrát. Jen tak pro zajímavost – od roku 2000 se jich na akci Motowims vystřídalo celkem 156!

Návrat ke kořenům

Každý člověk postupně dozrává. A v průběhu let dozrál i organizační tým Motowimsu, což bylo hodně znát na posledních ročnících (resp. od roku 2010). Motowims se stal velkou párty pro spoustu lidí z Třebíče a okolí, ale pomalu se na něm ztrácelo to, proč kdysi vznikl. Motocykly a dění kolem nich. A tak se pořadatelé ze 17. motorizovaného oddílu rozhodli vrátit v programu o pár let nazpět

a ukázat lidem, co mají oni sami rádi a čím se zabývají. Od roku 2010 se z Motowimsu stala jedinečná multižánrová motoristická akce, na které se díky místním sběratelům, renovátorům a také známé společnosti 2PO Classic American Cars Petra Prouzy, objevily raritní americké vozy z 60. a 70. let. Své stálé místo má na srazu také velká a jedinečná výstava velmi hodnotných historických motocyklů Harley-Davidson z dílny BBC Budweis a na posledních dvou ročnících spolupracovala i další známá třebíčská společnost MR43 Exclusive Motorcycles, která umožnila účastníkům svést se zdarma na luxusních strojích značek Indian, Norton, Victory, Bimo-

ta, či MV Agusta. A stejnou možnost nabízel po dva roky i další z partnerů, Šalamounka H-D bikes, díky kterému si spousta milovníků motorek z Třebíčska mohla okusit život za řídítky legendy jménem Harley-Davidson. Motocykly a motorkáři prostě znovu našli na Motowimsu své místo.

Úkol splněn

Závěrečné slovo patří Martinu Svobodovi, jednomu z prezidentů 17. motorizovaného oddílu Třebíč, který byl řadu let hlavní hybnou silou organizačního týmu:

„Jsem pyšný na to, jak velkou a známou akci jsme dokázali v třebíčských podmínkách vybudovat a udržet i v období, kdy akce tohoto typu lákají čím dál méně lidí. Každý z nás strávil organizací Motowimsu kus života; patnáctiletou historií se může v ČR chlubit jen velice málo akcí podobného druhu. A my tu patnáctku letos završili! A víte z čeho mám úplně největší radost? Když třeba někde slyším cizí kluky jak si vykládají historky ze srazu a pak zjistím, že mluví o Motowimsu. Nebo když někde uvidím na autě, či kufru od motorky pět, šest let starou samolepku ze srazu. To si pak říkám, že to všechno k něčemu bylo a mělo to smysl. A jestli vás zajímá, jak bude vypadat další patnáctiletka, tak to si budete muset ještě chvíli počkat. Každopádně vám už teď můžu slíbit, že změny se chystají veliké!“

Ondřej Hrůza
Motocyklový redaktor

Jazyková škola FOR YOU s.r.o.

Motto: Naučte se mluvit, mluvit, mluvit... cizím jazykem

Jazyková škola For you v Třebíči nabízí zájemcům o studium cizích jazyků tak trochu jiný styl výuky, než je všeobecně běžný. Jde o výuku formou konverzace nebo jinak řečeno, učí studenty mluvit, mluvit, mluvit, tedy aktivně používat cizí jazyk. „Bez schopnosti konverzace, neboli úspěšného dialogu lze znalost cizího jazyka jen těžko využít v praxi,“ komentuje motto firmy Blanka Trutnová, jedna ze spolumajitelek školy, jejímž úkolem je starat se o její chod a provoz.

Cílem výuky ve „For you“ je především rozvoj čtyř základních jazykových dovedností, tedy mluvení, čtení, poslechu a psaní. Dále pak hlavně aktivní používání cizího jazyka, odbourání nejistoty v komunikaci a v neposlední řadě posílení sebevědomí vedoucí k úspěšné komunikaci.

„Máme zkušenost, že většina studentů, kteří k nám přicházejí, mají za sebou hodiny angličtiny s použitím knih a jen málo z nich má zkušenosti s konverzačními hodinami. Naši lektori učí studenty především mluvit, zbavit se ostychu při používání cizího jazyka v zaměstnání i na svých cestách do zahraničí. Domníváme se, že velké procento našich klientů nechce pouze rozumět, ale i mluvit, umět se ptát,“ vysvětluje dále Dita Tománková, druhá majitelka školy a lektorka.

Obsah výuky se celý tým lektorů snaží přizpůsobit konkrétním požadavkům studentů s ohledem na konkrétní účely, pro které bude cizí jazyk používán. Ať už jde o běžnou komunikaci s okolím, obchodní jednání, přípravu na maturitu, zkoušky aj. Výuka v hodinách je vedena tak, aby student co nejvíce mluvil,

účastnil se aktivně výuky. Samozřejmě se tu nezapomíná ani na správnou gramatiku, bez které se žádný jazyk neobejde.

Důraz je kladen na osobní přístup k jednotlivým studentům a snahu o vytvoření výuky tzv. „šitě na míru“. Neustálým získáváním zpětné vazby, potažmo spokojenosti, tak lektori dostávají přehled o požadavcích studentů.

Nabídka kurzů Jazykové školy FOR YOU

Výuka pro veřejnost individuální či skupinová staví na zjištění a posouzení jazykové úrovně klienta a na základě jeho požadavků mu je pak doporučen nejlepší způsob výuky.

O výuku cizích jazyků se „FOR YOU“ stará také v rámci firem. Výuka probíhá dle požadavků klienta, to znamená, že lektori docházejí do firem či klienti do školy a ve spolupráci s firmou, na základě přesných požadavků na vzdělání zaměstnanců. V rámci firemní výuky probíhá i testování zaměstnanců.

Další z nabízených služeb je „zážitková angličtina“, což už není tak obvyklé. Kurz „VARÍ-

ME S ANGLIČTINOU,“ nabízí využití praktické angličtiny přímo v akci a ještě si pochutnat na výsledku.

Dalším nabízeným kurzem je „CESTOVÁNÍ S ANGLIČTINOU,“ který zahrnuje fráze a důkladnou přípravu na dovolené.

KURZY „NA ROZMLUVENÍ,“ kdy si každý student připraví téma, o kterém hovoří s ostatními studenty formou otázek a vlastních komentářů, jsou velmi originální a oblíbené.

Jazyková škola „FOR YOU“ nezapomíná ani na děti a učí i žáky ZŠ a studenty SŠ. A v neposlední řadě nabízí také to, co funguje snad ze všeho nejlépe a to výuku s rodilým mluvčím. To umožní klientům naučit se rozumět a komunikovat bez možnosti používání českého jazyka.

Každý měsíc Jazyková škola „FOR YOU“ připravuje zdarma ukázkové hodiny, na kterých má každý, kdo má zájem možnost poznat a vyzkoušet si způsob výuky, nebo si jen nezávazně popovídat o možnostech jazykového vzdělávání.

LyD

Masérská škola Apollón Academy

Líbí se nám psát a doufáme, že Vám se líbí číst, zajímavé příběhy zajímavých Třebíččanů. Jedním takovým je příběh Blanky Nohové, ženy, která v Třebíči žije, vychovává své dvě dcerky a v neposlední řadě podniká v oblasti masérství. Postupně si vybudovala pozici na trhu a stálou klientelu. Jako každý, kdo to zkusí, ať už v jakékoli oblasti, narážela na spoustu úskalí, ale jak sama říká, nepřestávala se snažit najít balanc mezi vlastní naivitou a drsnou realitou.

Postupem času začal Blanku tento směr ovlivňovat i duševně a její vnímání okolí se měnilo. Původně pesimistický realista začal zabírat do tajů ezoteriky a jiných doposud neznámých směrů a ty pak začaly tak nějak dávat smysl.

V roce 2008 založila Blanka masérské studio Pure Fiji. To se zaměřovalo na manuální masáže relaxační i odstraňující zdravotní problémy.

„Masírování mě nejen bavilo, ale zároveň jsem své vědomosti pořád rozšiřovala a zaměřovala se, po konzultacích s lékaři, na problémy svých zákazníků, kterým jsem nechtěla neprofesionálním zákrokem nikterak ublížit, ale opravdu fundovaně pomoci. Nekonečná cesta, při které zjišťujete, že když myslíte, že víte dost, je to prostě pořád málo! Nejen v tomto odvětví, vlastně tak to funguje i v životě. Pokud neexistuje sebereflexe, není posun dál,“ vysvětluje dále Blanka.

Po dobu provozu masážního studio Kleopatry Blanka neustále hledala kvalitní pracovní sílu, která by ji nahradila. Myslela si, že to nebude nic těžkého, že absolventů masérských kurzů a rekvalifikací je dost. Narážela prý ale na lidi, kteří si vlastně někde „zakoupili“ certifikát a chyběla jim empatie, nezbytná pro individuální přístup ke klientům s ohledem na jejich zdravotní stav, i potřebné vědomosti. Blanka se nehodlala spokojit se zaměstnanci, za kterými nemohla stoprocentně stát. Proto se po roce zrodila masérská škola Apollón Academy, vlastníci akreditaci MŠMT (Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy), kde se společně s hlavním lektorem Pavlem Škorpíkem snaží vyškolení kvalitní maséry, kteří berou toto krásné povolání jako poslání a ne jako bezduchou rutinu.

Blanka vypráví o aktuálním projektu: „V průběhu mých lektorských let jsem poznala mnoho talentovaných lidí, kteří ale toto povolání

nevykonávají. Bojí se totiž podnikat. A tak mě napadla idea, jak tuto situaci řešit.“

Jde o projekt s názvem Apollón Company, který vnikl v letošním roce. Jeho úkolem je snížit v našem městě počet nezaměstnaných a podpořit šikovné lidi, kteří si vybrali masírování jako svou profesi. Hlavní myšlenka spočívá ve službě „IN HOME“, jinými slovy masáže do domu, firem, hotelů a penzionů, i na firemní a společenské akce.

Studentům, kteří se zapojí, masérská škola Apollón Academy nabízí takové vzdělání a zkušenosti, které vedou ke zdravému sebevědomí, důležitému pro správné vykonávání tohoto povolání a k udržení se na trhu práce. Již v průběhu kurzu si totiž každý masér bude vlastně budovat klientelu, ale tak nějak bez rizika. To za něj v tu chvíli nese firma Apollón Company. Blanka vysvětluje své know how takto: „Učím své žáky vstoupit do dalšího pracovního procesu se cíť a zkušenostmi. Neodcházíme z naší školy jen s osvědčením, ale především s otevřenými možnostmi pracovních příležitostí. Zpětná vazba a spokojenost klienta je pro mne tou největší odměnou a reklamou zároveň. Budujeme osobnost, profesionalitu a chuť pracovat poctivě v oboru.“

LyD

Fotosoutěž

Na facebookové stránce TnT proběhla letní, prázdninová, fotografická soutěž s názvem „Třebíčské prázdniny“. Vyzvali jsme Vás, abyste zaslali své nejzajímavější, neoriginálnější či nejvtipnější fotoúlovky z Třebíče a okolí s prázdninovou tematikou. Soutěž trvala celé prázdniny a my jsme fotky průběžně zveřejňovali. Autoři těch fotografií, které obdrželi největší počet „To se mi líbí“, od nás dostali zajímavé ceny. Absolutní vítěz si vyfotografoval Telefon NOKIA LUMIA 630 Dual SIM a ti, kteří se umístili na 2. a 3. místě, získali poukázky na víno z vinárny Salsa v hodnotě 1000 a 500,- Kč. Tito tři nejlepší fotografové navíc obdrželi knihu o motorismu Petra Hošíálka.

1. místo, autorka: Jitka Fučíková

2. místo, autorka: Jana Urbánková

3. místo, autorka: Michaela Walková

KŘÍŽOVKA O CENY

POMŮCKY: AVO, LEČ, SEAT, TANIN,	MUŽSKÉ JMÉNO	ŽLUTO-HNĚDÁ	VYSOKÝ VĚK	HAD BREJLO-VEC	UMÍNĚNÝ ZAPOR		ŘECKÝ BŮH VĚČNÉ TMY	POLSKÝ LIDOVÝ TANEC	STARŠÍ ZN. AVIVÁŽE	POLSKÁ LETECKÁ SPOL.		SPOJIT LEPIDLEM	PRACOVNA	AMERIČAN (SLANG.)	ČÁST HONU	ZN. KILOTUNY	OZN. TUŽKOVÉ BATERIE
BALKÁN-SKÁ ZEMĚ						JMÉNO ZÁTOPKA					ALPINUM						
OSMI-UHLÍKATÝ ALKAN						ZN. DLAŽDIČEK HRANICE					STANIO-LOVÝ PROUZEK EVROPAN						
1. ČÁST TAJENKY																SOUČÁST TŘISLOVIN	ČÁST PISNĚ
ŽENSKÉ JMÉNO					SLONOVÁ KOST	ČESKÝ TV SERIÁL				VÝPRAVNÝ BÁSNÍK SPORTOVNÍ ZÁVODIŠTĚ					CITOSLOVCE OPOVRŽENÍ MOŘSKÝ KYTOVEC		
MĚNOVÁ JEDNOTKA MACAA				JMÉNO PSA OMAMOVAT				HOLO-HLAVEC SKŘÍŇ						NÁSEP RAKOUSKÝ SKLADATEL			
AGITACE					ŠPANĚLSKÁ ZN. AUT FÁZE SPÁNKU					ČÁST HLAVY DŘÍVĚJŠÍ ZKR. POLSKA							
ČESKÝ DRAMATIK (MILAN)	PÁSOVEC TŘÍPÁŠY ALŽÍRSKÝ PŘÍSTAV						CITOSLOVCE KLAPOTU VÝTVARNÁ TECHNIKA				TAKOVÉ MNOŽSTVÍ PŘEDSTÁ-VENÝ KLÁŠTERA						
SPZ ÚSTÍ NAD ORLÍCÍ		KAINŮV BRATR ZN. ČIST. PRAŠKU					SLABO ČESTNĚ				SEMENA LIANA DOMÁCKY						
2. ČÁST TAJENKY																DOVED-NOST	SOLMI-ZAČNÍ SLABIKA
ŠPLHAVÝ PTÁK						PRUŽINA					VÝROBCE LETADEL						
STARO-ŘECKÁ POHŘEBNÍ OBĚT						VIETNAM-SKÁ DYNASTIE					ŽINĚNKA PRO DŽUDO						

Správnou tajenku pošlete do konce října na: info@tanasetrebic.cz. Tři vylosovaní výherci získají dárkový poukaz na víno z Vinárny Salsa v hodnotě 500,- Kč.

VOLEBNÍ PROGRAM

- ✓ Naším cílem je férová a otevřená politika bez přetvářky, handrkování a falešných témat.
- ✓ Podporujeme tradici a rozvoj sportovních a kulturních odvětví.
- ✓ Chceme důslednou kontrolu zadávání veřejných zakázek s důrazem na zvýšení kvality.
- ✓ Zakládáme si na zachování bezpečnosti ve městě.
- ✓ Klademe důraz na vzdělání dětí a mládeže, zejména na jejich fyzickou připravenost, samostatnost, praktičnost, zdravé sebevědomí a efektivní využívání volného času

01

Ing. MARTIN SVOBODA

TA NAŠE TŘEBÍČ
POLITICKÉ HNUTÍ

02

Ing. PETRA HRBÁČKOVÁ

03

Bc. PAVEL KRČÁL

04

KAMIL POKORNÝ

05

Bc. JANA HORÁKOVÁ, DiS

06

MUDr. PETR KOTAČKA

07

Ing. MICHAL VONDRÁK

08

FRANTIŠEK MÁCA

09

LÝDIE DRÍKOVÁ

10

DAVID DOLNÍČEK

HRAJEME ZA TŘEBÍČ. HRAJEME FAIR-PLAY.